

JENS LAPIDUS — ΣΤΟΚΧΟΛΜΗ

μετάφραση:
Γρηγόρης Κονδύλης

ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ

Μάιος

Σκατά.

Ο Νίκολα είχε αναγκαστεί να ανέχεται ένα κάρο μαλακίες εδώ και καιρό τώρα.

Είχε μείνει εδώ έναν χρόνο.

Αλλά σύντομα θα τελείωνε. Αύριο – η τελευταία μέρα. Δόξα τω Θεώ. Ήταν σχεδόν έτοιμος να ακολουθήσει τον παππού Μπόγιαν στην εκκλησία.

Ήταν δεκαεννιά χρόνων. Η Σουηδία ήταν μια άρρωστη χώρα, μπορούσαν να σε παραδώσουν στα νύχια της κοινωνικής πρόνοιας ακόμα κι αν ήσουν ενήλικας. Αλλά ήταν λάθος της μητέρας του. Η Λίντα, η αιώνια γκρινιάρα μάνα. Είχε απειλήσει να τον πετάξει έξω, να κόψει κάθε επαφή μαζί του. Το χειρότερο: είχε απειλήσει με τον Τέντι. Το ουσιαστικότερο: αυτό ήταν που έκανε τον Νίκολα να κωλώσει – υπήρχε κίνδυνος να απογοητεύσει πολύ τον Τέντι. Τον λάτρευε τον Τέντι, περισσότερο κι από το φρεσκοότερο κομμάτι ταμπάκου από το καπνοπωλείο, περισσότερο κι απ' όλες τις φούντες του κόσμου, μερικές φορές επίσης ακόμα περισσότερο κι από τα κολλητάρια. Τα παιδιά με τα οποία μεγάλωσε, τα αδέρφια του.

Τέντι: ο θείος του. Το είδωλό του. Εικόνισμα. Πρότυπο. Μόνον έναν ήξερε που μπορούσε να συγκριθεί με τον Τέντι, τον Ίσακ.

Τίποτε απ' αυτά δεν ήταν αρκετά ωστόσο. Η γκρινία όπως και οι ώρες κοινωνικής υπηρεσίας για νέους ολοένα αυξάνονταν. Τα πρόστιμα ήταν τεράστια. Η γκρινία από τους τύπους της

κοινωνικής πρόνοιας του έπαιρνε τ' αυτιά. Η Λίντα ήθελε να τον αναλάβουν οι κοινωνικές υπηρεσίες. Εκείνη ήθελε να τοποθετηθεί ο ίδιος της ο γιος σε ένα θεραπευτικό ίδρυμα καθαρό από ναρκωτικά, από διασκέδαση, από πιπίνια.

Έτσι είχε περάσει εκεί τον τελευταίο του χρόνο. Στο ίδρυμα ΝΟΦΡΟΝΕ, ήτοι του νόμου για τη φροντίδα νέων στη Σπιλερσμπούντα.

Παρέχεται φροντίδα όταν το νέο άτομο εκθέτει σε φανερό κίνδυνο την υγεία ή την ανάπτυξή του μέσω καταχρήσεων εξαρτησιογόνων ουσιών, εγκληματικής δραστηριότητας ή κάποιων άλλων κοινωνικώς καταστροφικών συμπεριφορών.

Γάμα το ΝΟΦΡΟΝΕ: είχε ακούσει αυτή την παράγραφο δέκα εκατομμύρια φορές μέχρι τώρα.

Εξακολουθούσε να μην έχει καμιά αξία.

Κάθε δεύτερο λεπτό: η ίδια σκέψη στο μυαλό του. Σαν κολλημένος δίσκος που έπαιζε και ξανάπαιζε ένα παλιό σουξέ κάποιου κατάκοπου ντιτζέι μουσικής χάουζ. Το ρεφρέν της επανάληψης: μαλακισμένη μάννα, μαλακισμένη μάννα, μαλακισμένη μάννα.

«Προσπάθησα να κάνω τα πάντα για σένα, Νίκολα» του έλεγε και του ξανάλεγε όταν εκείνος ερχόταν στο σπίτι με άδεια. «Ίσως να ήταν διαφορετικά τα πράγματα αν υπήρχε ένας πατέρας στο σπίτι».

«Μα είχα τον Τέντι».

Η μητέρα κουνούσε το κεφάλι της:

«Έτσι λες; Ο θεός σου έμεινε στη φυλακή οχτώ από τα εννιά τελευταία χρόνια. Κι αυτό σημαίνει ότι ήταν παρών;»

Ο Νίκολα καθόταν στο τελευταίο θρανίο της τάξης. Ως συνήθως. Έτρωγε σ-κ-α-τ-ά. Προσπαθούσαν όντως να τον υποτάξουν.

Κάποιες φορές εμφανιζόταν καμιά καινούργια φράση στο ρεφρέν: γαμημένη Σάντρα, γαμημένη Σάντρα, γαμημένο μουνί.

Η Σάντρα ήταν η λεγόμενη σχολική του σύμβουλος. Του μι-

λούσε για αιτήσεις εργασίας. Θα πρέπει να είσαι σε θέση να προωθείς σωστά τον εαυτό του, να γράφεις μια προσωπική επιστολή, να ξέρεις να γλείφεις σωστά. Ο Νίκολα δυσκολευόταν να κατανοήσει τα ουσιαστικά σε όλα όσα του έλεγε: είχε επιλέξει ένα πρόγραμμα επαγγελματικής κατάρτισης μόνο και μόνο επειδή δεν ήθελε να κάθεται και να ακούει μαλακίες. Άλλωστε δεν σχεδίαζε να δουλεύει μια ζωή εννιά με πέντε καθημερινά, ούτε να κάνει μια δουλειά τεχνίτη χωρίς κρατήσεις και φόρους. Υπήρχαν πολύ καλύτεροι τρόποι για να πιάσει μπικικίνια. Το ήξερε από προσωπική εμπειρία. Αυτά που έκαναν για τον Γιουσούφ πληρώνονταν αμέσως παγκουί.

Μίνι γκρουπ για κουβέντα: μόνο ο Νίκολα και πέντε άλλοι τύποι μια φορά την εβδομάδα. Τον υπόλοιπο καιρό έπρεπε να εμφανίζεται σε μια δουλειά, για πρακτική, που του είχαν βρει στην Οκερσμπέργια: Ηλεκτρολογικές Εργασίες Τζορτζ Σάμουελ. Ο Τζορτζ ήταν εντάξει τύπος, όμως ο Νίκολα δεν είχε όρεξη για τέτοια.

Σύμφωνα με τον διευθυντή της Σπλερσμπούντα και τη μάνα του ήταν προφανώς καλό γι' αυτόν να κάνει και μερικές ώρες συζήτησης στο γκρουπ πέρα από την πρακτική του. «Αυξάνει τις δυνατότητές σου να συγκεντρώνεσαι. Μπορεί να μην περάσεις τα σουηδικά, αλλά, εν πάση περιπτώσει, καλό είναι να μπορείς να διαβάζεις κανονικά». Παραμιλούσαν χειρότερα και από τους μέθυσους στα παγκάκια του πάρκου στη Ρόνα. Φυσικά και μπορούσε να διαβάσει. Ο παππούς ήταν γαμώ τους βιβλιοφάγους: ο μεγαλοφυής αναγνώστης από το Βελιγράδι. Είχε μυήσει τον Νίκολα στη μαγεία της λογοτεχνίας όταν ήταν ακόμη έξι χρόνων, καθόταν στο κρεβάτι του και του άνοιγε καινούργιους κόσμους με υπέροχα παλιά βιβλία. *Το νησί των θησαυρών, Είκοσι χιλιάδες λεύγες κάτω από τη θάλασσα, Η μυστηριώδης νήσος.*

Ο Νίκολα ήθελε να ξεφύγει από το ραντάρ, να επιπλέει σαν το λάδι στο νερό. Ήθελε να είναι μια σκιά, να ζει τη ζωή του όπως

τον βόλευε. Δεν ήθελε να περνά την ώρα του φυλακισμένος σε μια σχολική τάξη. Ούτε να ελέγχεται από απεχθή ακρωνύμια.

Αλλά, όπως λέγαμε, είχε έρθει η ώρα. Οι δώδεκα μήνες στη θλιβερή κωλοτροπίδα της βαρεμάρας θα τερματίζονταν λίαν συντόμως.

Η ζωή θα αποκτούσε ξανά νόημα.

Η ζωή θα γινόταν Ζωή, ήδη είχαν αρχίσει να συμβαίνουν διαφορα. Ήξεραν ότι θα έβγαινε. Ο Γιουσούφ είχε επικοινωνήσει για να ρωτήσει αν ο Νίκολα μπορούσε να συμμετάσχει σε μια δουλειά σε μερικές μέρες.

Θα έκανε τον τσιλιαδόρο. Δεν ήταν μια οποιαδήποτε δουλειά του ποδαριού, επρόκειτο για μια διαπραγμάτευση. Ένα δικό τους δικαστήριο. Μια δίκη μεταξύ αντιμαχόμενων φαλάγγων στο Σε-ντερτέλγε.

Και δικαστής θα ήταν ο Ίσακ. Αυτός θα έπαιρνε την απόφαση – σε αντίθεση με το σύστημα που επέλεξε να κλείσει τον Νίκολα εδώ μέσα.

Ο Ίσακ, λοιπόν. Αυτό κι αν ήταν προαγωγή.

Κι όμως ο Νίκολα δεν είχε πει ακόμη το ναι.

Αστυνομική Αρχή Κομπτείας Στοκχόλμης

Ακροαματική εξέταση του Ματς Εμάνουελσον, 10 Σεπτεμβρίου 2010

Ανακριτής: Γιουακίμ Σουντέν

Τόπος: Κρατητήρια Κρούνομπεργ

Ωρα: 14.05-14.11

ΑΚΡΟΑΣΗ

Εκτύπωση διαλόγου

Γ.Σ.: Θα πρέπει να καταγράψω όσα ειπωθούν.

Μ.Ε.: Μάλιστα.

Γ.Σ.: Βρισκόμαστε στο δωμάτιο ανακρίσεων των κρατητηρίων Κρούνομπεργ, είναι 10 Δεκεμβρίου 2010, και μαζί μου εδώ βρίσκει-ται ο ύποπτος Ματς Εμάνουελσον, ετών σαράντα τέσσερα. Σωστά;

Μ.Ε.: Ναι.

Γ.Σ.: Και συμφωνείς ότι αυτή εδώ η ανάκριση γίνεται χωρίς παρουσία δικηγόρου;

Μ.Ε.: Εεε... τι σημαίνει αυτό;

Γ.Σ.: Τίποτα περίεργο. Θα φύγεις αποδώ πολύ πιο γρήγορα αν δεν επικοινωνήσουμε με το πρωτοδικείο, το οποίο θα πρέπει μετά να αναζητήσει δικηγόρο, ο οποίος θα αργήσει μέχρι να έρθει εδώ. Θα το θέσω ως εξής: αν ζητήσεις δικηγόρο, δεν μπορώ να σου εγγυηθώ ότι αυτή εδώ η ανάκριση θα τελειώνει σήμερα ή αύριο. Και θα μείνεις εδώ περιμένοντας.

Μ.Ε.: Μα... πανικοβάλλομαι όταν είμαι κλειδωμένος μέσα. Με απήγαγαν κάποτε, το ξέρεις;

Γ.Σ.: Όχι, δεν το ήξερα. Τι συνέβη;

Μ.Ε.: Απαγωγή. Με έβαλαν σε ένα κιβώτιο και το κάρφωσαν. Πριν από πέντε χρόνια περίπου. Δεν αντέχω τέτοια πράγματα... Πήγαινα σε ψυχολόγο για την κλειστοφοβία μου, πρέπει να φύγω αποδώ το συντομότερο δυνατό.

Γ.Σ.: Αν είναι έτσι, θεωρώ ότι πρέπει ν' αρχίσουμε έτσι κι αλλιώς χωρίς δικηγόρο, και αν νομίσσεις ότι πρέπει να το σταματήσουμε, το σταματάμε.

Μ.Ε.: Ναι, έτσι πρέπει να κάνουμε. Πρέπει να φύγω απ' αυτό το μέρος.

Γ.Σ.: Οπότε ξεκινώντας θέλω να σου εξηγήσω γιατί είσαι ύπο-πτος. Είσαι ύποπτος για συνεργία σε έγκλημα σχετιζόμενο με ναρκωτικά πριν από δύο μέρες στην Παλιά Πόλη, στην Γκάμλα σταν, διότι μαζί και σε συνεννόηση με τον Σεμπάστιαν Πέτροβιτς, ή Σέμπε, όπως πιστεύουμε ότι τον αποκαλούν, διακινήσατε άγνω-στη ποσότητα ναρκωτικών. Το κατάλαβες;

Μ.Ε.: Ναρκωτικά;

Γ.Σ.: Ναι, γι' αυτό είσαι ύποπτος.

Μ.Ε.: Είσαι σίγουρος;

Γ.Σ.: Απολύτως. Δεν θα έπρεπε;

Μ.Ε.: Θεωρούμαι ύποπτος και γι' άλλα;

Γ.Σ.: Δεν επιτρέπεται να μιλήσω γι' αυτό προς το παρόν. Θα ήθελα όμως να ακούσω τη δική σου άποψη για την υποψία μας.

Μ.Ε.: Δεν έχω καμία σχέση μ' αυτό.

Γ.Σ.: Αρνείσαι, λοιπόν, το έγκλημα;

Μ.Ε.: Ναι, φυσικά.

Γ.Σ.: Τότε πρέπει να σου κάνω μερικές ερωτήσεις.

Μ.Ε.: Εντάξει.

Γ.Σ.: Τι ακριβώς έκανες στην Γκάμλα σταν;

Μ.Ε.: Τίποτα ιδιαίτερο, απλώς ήμουν εκεί.

Γ.Σ.: Γνωρίζεις τον Σεμπάστιαν Πέτροβιτς;

Μ.Ε.: Δεν έχω κανένα σχόλιο γι' αυτό.

Γ.Σ.: Ξέρεις ποιος είναι;

Μ.Ε.: Ουδέν σχόλιον. Έχει συλληφθεί;

Γ.Σ.: Δεν θέλεις να σχολιάσεις αν τον ξέρεις ή όχι, αλλά ρωτάς αν έχει συλληφθεί;

Μ.Ε.: Ναι.

Γ.Σ.: Τότε πρέπει να σε ενημερώσω, μια που ούτως ή άλλως θα δημοσιοποιηθεί αν προφυλαχιστεί, ότι δεν έχει συλληφθεί, ότι κυκλοφορεί ελεύθερος. Αλλά έχω κι άλλες ερωτήσεις για σένα.

Μ.Ε.: Μάλιστα.

Γ.Σ.: Το Ρέιντζ Ρόβερ με αριθμό κυκλοφορίες MFG 445 είναι δικό σου;

Μ.Ε.: Δεν θα το σχολιάσω.

Γ.Σ.: Ξέρεις ποιον συνάντησε ο Σέμπε στην Γκάμλα σταν;

Μ.Ε.: Ουδέν σχόλιον.

Γ.Σ.: Ξέρεις τι δουλειά είχε εκεί;

Μ.Ε.: Ουδέν σχόλιον.

Γ.Σ.: Δεν έχεις κανένα σχόλιο για τίποτα;

Μ.Ε.: Όχι, στην πραγματικότητα κανένα. Όπως σου είπα, δεν έχω καμία σχέση μ' αυτά τα πράγματα. Δεν καταλαβαίνω γιατί βρίσκομαι εδώ. Πρέπει να φύγω, το κεφάλι μου πάει να εκραγεί...

Γ.Σ.: Ήσουν αναμειγμένος στο προχθεσινό συμβάν.

Μ.Ε.: Δεν ξέρω τίποτα. Δεν είναι ο κόσμος μου αυτός, εγκλήματα με ναρκωτικά...

Γ.Σ.: Ναι, το καταλαβαίνω αυτό. Είμαι κι εγώ έκπληκτος, για να είμαι ειλικρινής. Ίσως αυτό εδώ πρέπει να το κάνουμε με άλλον τρόπο. Περίμενε, θα κλείσω το μαγνητόφωνο, να κάνουμε ένα μικρό διάλειμμα.

Η ανάκριση ολοκληρώθηκε στις 14.11.

ΣΥΝΤΟΜΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑΚΗ ΑΝΑΦΟΡΑ 1

Εκτύπωση διαλόγου

Γ.Σ.: Το μαγνητόφωνο είναι κλειστό, οπότε τώρα δεν είναι πλέον επίσημη ανάκριση. Θα πω ότι είναι απλή κουβέντα. Ανάμεσα σ' εμένα και σ' εσένα μόνο.

Μ.Ε.: Τι σημαίνει αυτό;

Γ.Σ.: Αυτό σημαίνει ότι μπορούμε να μιλάμε πιο ελεύθερα μεταξύ μας. Δεν πρόκειται να τα αναφέρω αυτά που θα πούμε σε κανέναν, αν δεν θέλεις. Και θα είμαι ειλικρινής μαζί σου, Ματς, έφαξα λίγο για σένα. Έχεις δύο παιδιά, είχες μια εντελώς συνηθισμένη δουλειά, και είναι αλήθεια ότι σε απήγαγαν πριν από μερικά χρόνια, πρέπει να ήταν απαίσια εμπειρία. Δεν πρέπει να μένεις σε ένα τέτοιο μέρος σαν κι αυτό εδώ.

Μ.Ε.: Δεν μπορείς να με αφήσεις να φύγω τότε; Έχω μείνει σχεδόν δύο μέρες εδώ. Έχω ψυχικό τραύμα από παλιά. Έχω περάσει τα πάνδεινα. Σε παρακαλώ, σε ικετεύω. Αισθάνομαι πολύ απαίσια εδώ μέσα.

Γ.Σ.: Πρέπει όμως να καταλάβεις ότι έχεις διαπράξει έγκλημα με ναρκωτικά. Χρησιμοποιήσαμε μυστικά αναγκαστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων σε αυτή εδώ την υπόθεση, όχι μ' εσένα, με άλλους.

Μ.Ε.: Τι εννοείς;

Γ.Σ.: Υποκλοπές, παρακολουθήσεις τηλεφώνων, παρακολουθήσεις κινήσεων. Έχουμε ισχυρές αποδείξεις. Θα καταδικαστείς γι' αυτά, σου το λέω με σιγουριά. Θα φας τουλάχιστον δέκα χρόνια φυλακή. Και πιστεύω πως ούτε η φυλακή είναι το κατάλληλο μέρος για σένα.

Μ.Ε.: Πάντως... (κλαίει)... εδώ δεν μπορώ να μείνω... αυτό έχει αρχίσει εδώ και πολλά χρόνια.

Γ.Σ.: Θα πας πρώτα μερικά χρόνια στην Κούμλα, στη χειρότερη φυλακή της Σουηδίας, δεν είναι τόπος για αδύναμα άτομα...

Μ.Ε.: Μα... μα... (δεν ακούγεται τι λέει).

Γ.Σ.: Καταλαβαίνω. Δεν είναι εύκολο. Περίμενε λίγο να φέρω χαρτομάντιλα.

Μ.Ε.: (δεν ακούγεται τι λέει).

Γ.Σ.: Ορίστε.

Μ.Ε.: Ευχαριστώ... (λυγμοί).

Γ.Σ.: Καταλαβαίνω ότι αισθάνεσαι χάλια, αλλά είμαι άνθρωπος που του αρέσει η σαφήνεια. Άκου πώς έχουν τα πράγματα: έχω να σου κάνω μια πρόταση. Είναι κάπως αντισυμβατική, αλλά θεωρώ, όπως είπα, ότι δεν κάνεις για εδώ μέσα εσύ.

Μ.Ε.: Πες μου, σε παρακαλώ. Θα κάνω οτιδήποτε.

Γ.Σ.: Είναι πολύ απλό. Καταλάβαμε ότι έχεις εκτεταμένες επαφές με άτομα που μας ενδιαφέρουν, το είδαμε και το ακούσαμε, για να το πω έτσι. Οπότε θέλω να μάθω τα πάντα γι' αυτούς, θέλω να μάθω ό,τι κάνουν. Και αν με βοηθήσεις μ' αυτό, υπόσχομαι να μείνουν τα πράγματα σ' αυτό εδώ το επίπεδο. Χωρίς επίσημες ανακρίσεις, χωρίς μαγνητοφωνήσεις συνομιλιών, εισαγγελείς και δικηγόρους. Το όνομά σου δεν θα

αναφερθεί πουθενά. Και έτσι θα μπορέσω κι εγώ να σε βοηθήσω με τη σειρά μου.

Μ.Ε.: Θα με αφήσετε ελεύθερο;

Γ.Σ.: Αν συμφωνήσεις, θα σε αφήσω να φύγεις και δεν θα κινηθούμε εναντίον σου. Θα κάνουμε μια συμφωνία εγώ κι εσύ, καταλαβαίνεις τι λέω;

Μ.Ε.: Δεν ξέρω.

Γ.Σ.: Σκέψου το. Ζύγισε τις επιλογές που έχεις. Οχτώ, δέκα χρόνια στην Κούμλα σε σύγκριση με μια κουβέντα μερικών ωρών μαζί μου.

Μ.Ε.: Μπορεί να γίνει περίεργο αυτό... να γίνει επικίνδυνο. Πίστεψέ με, πέρασσα πολλά.

Γ.Σ.: Ναι, το υποψιάστηκα αυτό. Αλλά εσύ δεν έχεις σχέση με τα καθάρματα και τους εγκληματίες, είσαι κανονικός άνθρωπος. Και αν δεχτείς την πρότασή μου πρέπει να είναι δική σου απόφαση. Δεν σε υποχρέωσα ποτέ να συνεργαστείς. Αλλά μπορώ να κανονίσω τις εγγυήσεις που χρειάζεσαι.

Μ.Ε.: Τα παιδιά μου, όμως;

Γ.Σ.: Λοιπόν, εγώ θα χρησιμοποιήσω αυτά που λες σαν βάση για περαιτέρω έρευνα, δεν θα χρειαστεί ποτέ να εμφανιστείς ως επίσημος μάρτυρας ή να αναφερθεί κάπου το όνομά σου. Θα αναφέρεσαι με ψευδώνυμο, το «Μαρίνα», που μόνο εγώ θα το γνωρίζω. Απόλυτη μυστικότητα. Και δεν θα είναι ανάγκη πια να ανησυχείς ούτε για τον εαυτό σου ούτε για τα παιδιά σου. Αλλά μπορούμε να κάνουμε ένα διάλειμμα, θα βγω έξω για λίγο, και εσύ μείνε εδώ να το σκεφτείς.

Μ.Ε.: Ναι, ίσως.

Γ.Σ.: Ωραία. Μόνο μην ξεχνάς, δέκα χρόνια τουλάχιστον. Κούμλα. Ή μερικές ώρες απλή κουβέντα μαζί μου.

Ένα παράξενο ζευγάρι νέων ανθρώπων: ο αποφυλακισμένος πρώην γκάνγκστερ Τέντι Μάκσουμιτς και η ανερχόμενη και πολλά υποσχόμενη δικηγόρος Έμελι Γιάνσον μπλέκονται σε μια απρόβλεπτη περιπέτεια στην προσπάθειά τους να σβήσουν το παρελθόν τους και να εγκαταλείψουν τον παλιό τους εαυτό.

Όλα ξεκινούν όταν ένας σεκιουριτάς καταφθάνει σε ένα σπίτι σ' ένα από τα νησιά στο αρχιπέλαγος της Στοκχόλμης ύστερα από την ενεργοποίηση του συναγερμού. Αυτό που βρίσκει μπροστά του όμως δεν είναι μια συνηθισμένη διάρρηξη, αλλά ένα πτώμα. Ένας σοβαρά τραυματισμένος νεαρός βρίσκεται κοντά στον τόπο του εγκλήματος, και συλλαμβάνεται ως ύποπτος για τον φόνο. Η Έμελι αναλαμβάνει κρυφά την υπεράσπισή του, παρά την αποδοκιμασία του εργοδότη της. Ποιο είναι όμως το θύμα του φόνου; Και γιατί όλα τα ίχνη οδηγούν στον Ματς Εμάνουελσον, τον άνδρα που είχε κάποτε απαγάγει ο Τέντι; Καθώς η Έμελι αρχίζει να ερευνά την υπόθεση, ο Τέντι υποχρεώνεται να αντιμετωπίσει το παρελθόν του, ενώ την ίδια ώρα ο ανιψιός του, ο Νίκολα, διατρέχει τον κίνδυνο να κάνει ακριβώς τα ίδια λάθη που έκανε κι εκείνος. Σύντομα, οι τρεις τους είναι μπλεγμένοι σε ένα επικίνδυνο παιχνίδι που σίγουρα θα έχει φρικτές συνέπειες για όλους...

• **ΣΤΗ ΒΡΑΧΕΙΑ ΛΙΣΤΑ ΓΙΑ ΤΟ ΒΡΑΒΕΙΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΣΟΥΗΔΙΚΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΛΟΓΟΤΕΧΙΑΣ**

• **ΜΕΤΑΦΡΑΖΕΤΑΙ ΣΕ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΕΣ ΑΠΟ 20 ΓΛΩΣΣΕΣ**

ISBN: 978-618-03-0855-6

9 786180 308556

ΒΟΗΘ. ΚΩΔ. 80855